

Arrest

nr. 136 096 van 12 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 13 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BENOOT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 november 2012 het Rijk binnen en diende op 12 november 2012 een asielaanvraag in. Op 16 mei 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een jonge Guineese man behorende tot de Sousou-etnie, geboren op 7 oktober 1992 in Kindia. Sinds uw zevende levensjaar woonde u samen met uw familie in de wijk Manquepas in Kindia. Uw moeder overleed in 2005. Uw vader was actief in de Moskee, hij was diegene die opriep tot het gebed. U bent ongetrouwd en kinderloos. Na het beëindigen van uw studies was u in de leer als automonteur.

Hoewel u bent opgegroeid als Moslim kreeg u vanaf januari 2012 regelmatig dromen waarin u samen met andere Christenen aan het bidden was in de kerk, of waarin u zelfs de rol van priester speelde. Gemotiveerd door deze dromen nam u op 15 augustus 2012 contact op met de priester van een nabijgelegen kerk en maakte u aan hem uw wens tot bekering kenbaar. De priester zei u dat dit niet zomaar kon maar gaf u wel een Bijbel mee zodat u zich in het geloof kon verdiepen. Uw broer zou deze Bijbel hebben ontdekt en hem aan uw vader hebben doorgegeven. Deze reageerde furieus en op 29 september 2012 werd u op weg naar huis opgewacht door verschillende familieleden. Zij sloegen u tot u het bewustzijn verloor. U werd wakker in het ziekenhuis van Kindia, hier kreeg u bezoek van uw zus. Zij gaf u geld waarmee u op 30 september 2012 een taxi nam van Kindia naar Conakry.

Aangekomen in Conakry ging u naar de kerk Sint-Jozef waar u aan de priester om hulp vroeg. Hij belde een zekere P., waar u kon overnachten. Op 7 november 2012 werd u door de priester opgedragen om de heer Os. te vertrouwen en te volgen. Pas wanneer u met Os. in een taxi op weg naar de luchthaven zat had u begrepen dat u Guinee zou verlaten. U nam het vliegtuig naar België en vroeg hier op 12 november 2012 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een brief neer van abt Oct. B., verantwoordelijke priester van de parochie van Rendeux.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden bekering tot het Christendom en daaraan gekoppelde vrees voor vervolging.

De geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas wordt in de eerste plaats ernstig ondergraven door uw vage, weinig waarschijnlijke en lacunaire verklaringen over uw bekering tot en beleving van het Christendom.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat er niet in bent geslaagd om duidelijkheid te verschaffen over uw eigen bekering of over wat u zelf verstaat onder een bekering. Zo merkte u tijdens het begin van het gehoor op dat u vroeger moslim was maar dat u zich later bekeerd hebt tot het Christendom (Gehoor CGVS, p.4). Ook bij de DVZ gaf u aan Christen te zijn (Verklaring DVZ, p.4). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS werd gevraagd werd wanneer u zich bekeerd hebt stelde u echter dat u zich nog niet bekeerd had, maar enkel het plan had opgevat om dat te doen en daardoor problemen kreeg (Gehoor CGVS, p.4). U vertelde dat de priester in Kindia u vertelde dat u zich niet meteen kon bekeren, aangezien u eerst de Bijbel diende te lezen en catechese diende te volgen. In Guinee hebt u geen catechese gevolgd, maar ook in België hebt u, ondanks dat u hier al bijna anderhalf jaar verblijft, geen catechese gevolgd (Gehoor CGVS, p.14). Wanneer u werd gevraagd hoe een bekering concreet in zijn werk gaat vertelde u dat het voor u betekent om niet langer in de Islam te geloven en naar de moskee te gaan, maar enkel nog naar de kerk te gaan (Gehoor CGVS, p.16). Wanneer u daarop werd gevraagd of er een bepaald ritueel verbonden is aan de bekering en toetreding tot de christelijke gemeenschap antwoordde u ontwijkend (Gehoor CGVS, p.16).

Ook bij uw inspanningen om hier in België het door u gekozen geloof te belijden en contact te zoeken met de lokale gemeenschap van Christenen kunnen ernstige vragen worden gesteld. U legde een brief neer, geschreven door abt Oct. B. van de parochie in Rendeux waarin deze op datum van 1 februari 2014 attesteert dat u regelmatig naar de mis gaat in zijn parochie en u zich ook probeert te integreren in de christelijke gemeenschap (Zie map documenten). U bevestigde tijdens uw gehoor bij het CGVS ook dat u elke zaterdag daar naar de kerk gaat. Indien dit daadwerkelijk het geval is, is het opmerkelijk dat u wanneer u tijdens uw gehoor werd gevraagd door wie deze brief werd opgesteld, u er niet in slaagt om de naam van de priester te noemen (ook al staat deze duidelijk aangegeven op de brief). De geloofwaardigheid van uw engagement binnen de christelijke gemeenschap in België wordt nog verder

onderuit gehaald door uw latere verklaringen. Zo vertelde u later dat u in België pas voor het eerst naar de kerk ging een 9-tal maanden voor uw interview bij het CGVS (ofwel medio 2013). Het is op zijn minst merkwaardig dat u Guinee zou ontvluchten om in alle vrijheid uw geloof te beleven, maar dat u, ondanks dat de kerk van Rendeux naar eigen zeggen in de directe nabijheid van het centrum lag, u pas een half jaar na uw aankomst in het asielcentrum het initiatief zou hebben genomen om naar de kerk te gaan. U voegde er aan toe dat u sindsdien elke zaterdagavond, maar ook zondagochtend daar naar de mis ging (Gehoor CGVS, p.14). Dit strookt echter hoegenaamd niet met het feit dat u sinds november 2013 in een sociale woning in Diest verblijft en u pas wanneer u daarop werd gewezen, toegaf sindsdien niet langer de mis te frequenteren en gewoon thuis bidt (Gehoor CGVS, p.14). Indien uw religieuze overtuiging daadwerkelijk dergelijk belangrijke rol speelt in uw leven zou van u toch mogen verwacht worden dat u sinds uw komst naar België meer initiatief zou hebben getoond om u te verdiepen in het christendom en te integreren in de lokale gemeenschap van gelovigen.

Verder moet ook worden opgemerkt dat uw kennis over de Christelijke leer wel erg beperkt is. Indien u daadwerkelijk uw land zou zijn ontvlucht om in alle vrijheid het door u gekozen geloof te belijden mag toch worden verwacht dat u zich, zeker gezien u al geruime tijd in België verblijft, meer zou hebben verdiept in de Christelijke leer. Als er u tijdens het gehoor (25 maart 2014) gevraagd werd in welke periode van het Christelijke jaar we ons bevonden (de vastentijd) en welke Christelijke feestdagen er aankomen (Pasen op 20 april) moet u het antwoord schuldig blijven. Nochtans is het paasfeest één van de belangrijkste Christelijke feesten. Wanneer u werd gevraagd op welke boeken het christendom zich baseert stelde u enkel het nieuwe testament te kennen terwijl er nochtans ook het oude testament is. U kon bovendien niet vertellen waar het nieuwe testament over gaat omdat u naar eigen zeggen "nog niet zo diep bent gegaan in het geloof" (Gehoor CGVS, p.16-17). Wanneer u naar de auteur van het Nieuwe Testament werd gevraagd gaf u bovendien verkeerdelijk aan dat dit door Jezus zelf geschreven is (Gehoor CGVS, p.17). Gevraagd naar de 12 apostelen vermeldt u Judas Iskariot. Ondanks de centrale rol van Judas in het levensverhaal van Christus duidde u zijn belang echter volledig verkeerd. Zo stelde u dat Judas de apostel was die Jezus zou helpen na zijn arrestatie (Gehoor CGVS, p.17). Gevraagd naar uw favoriete verhaal uit de Bijbel vertelde u over een mirakel waarbij Jezus naar een feest ging Toen veranderde Jezus volgens u bier in water (Gehoor CGVS, p.17) terwijl Jezus volgens de Bijbel water in wijn veranderde. Gevraagd naar de vader van Jezus gaf u ook niet aan dat hij de zoon van God zou zijn, maar stelde u dat Jezus geen vader had. Wanneer u daarop werd gevraagd hoe Maria zwanger kon worden, vertelde u dat zij op een nacht aan het slapen was, wakker werd en plots voelde dat zij zwanger was geworden (Gehoor CGVS, p.18). Dit zijn op zijn minst slechts vage benaderingen van de officiële geloofsleer. Op basis van uw lacunaire en foutieve verklaringen met betrekking tot het Christelijke geloof moet worden besloten dat uw kennis over deze religie wel zeer beperkt is. Als u uw land zou hebben verlaten om uw geloof in alle vrijheid te kunnen beleven mag, zeker gezien het feit dat u al bijna anderhalf jaar in België verblijft, toch worden verwacht dat u deze volstrekt elementaire zaken binnen het Christelijke geloof correct zou kunnen duiden.

Gezien het voorgaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw (intentie tot) bekering tot het Christendom. Daaruit volgt dat evenmin aannemelijk is dat u omwille daarvan zou vervolgd zijn in Guinee. Uw verklaringen over deze vervolgingsfeiten komen ook op zich niet overtuigend over.

Vooreerst komt het met betrekking tot de door u voorgehouden vervolgingsfeiten op datum van 29 september 2012 weinig aannemelijk over dat uw vader u nadat uw broer uw bijbel zou hebben gevonden nooit zou aanspreken daarover maar onmiddellijk uw oom en broers mobiliseerde om u te vermoorden (Gehoor CGVS, p. 11, 12). Op zijn minst zou men mogen verwachten dat hij u eerst zou aanspreken over de aanwezigheid van deze Bijbel in het huis, hij wist op dat moment immers niet dat u nadacht over een eventuele bekering (Gehoor CGVS, p. 13).

Verder moet worden opgemerkt dat het weinig geloofwaardig is dat u zo zwaar zou zijn toegetakeld dat u het bewustzijn verliest en pas ontwaakt in het ziekenhuis, maar dat u de volgende dag wel zonder problemen een taxi neemt van Kindia naar Conakry (Gehoor CGVS, p. 11).

Buiten het incident op 29 september 2012 waarbij u zou zijn geslagen door uw familieleden droeg u geen enkel concreet vervolgingsfeit aan. U stelde noch voor noch na die datum in Guinee problemen te hebben gehad omwille van uw bekeringswens (Gehoor CGVS, p.14). U kende naar eigen zeggen zelf

ook geen andere gevallen van mensen die omwille van bekering zijn vervolgd in Guinee (Gehoor CGVS, p.15).

Wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS werd gevraagd of het voor u mogelijk zou zijn geweest om in Conakry te blijven stelde u merkwaardig genoeg dat u zelf niet wist dat u naar België zou komen, maar dat dit werd geregeld op initiatief van de priester in Conakry. Wanneer u daarop werd gevraagd of u zelf dan eigenlijk Guinee wel wilde verlaten verklaarde u dat u nooit hulp hebt gezocht bij die priester in Conakry met de intentie om Guinee te verlaten (Gehoor CGVS, p.15). Het feit dat u, wanneer u er naar gevraagd wordt, zelf niet aangeeft in Conakry gevaar te lopen en zelfs stelt nooit de intentie te hebben gehad om uw land te verlaten, plaatst ernstige vraagtekens bij de gegrondheid van uw nood aan internationale bescherming. Volgens u wilde de priester gewoon op zeker spelen en vermijden dat er problemen zouden komen indien uw familie u op een dag zou komen zoeken en zij u zouden aantreffen in zijn kerk (Gehoor CGVS, p.15). Het is echter weinig geloofwaardig dat deze priester, die u niet eens bij naam kent, wanneer u bij hem aanklopt spontaan uw reis naar België zou regelen en betalen zonder dat u daar zelfs nog maar van op de hoogte zou worden gesteld. Naar eigen zeggen had u zelf pas begrepen dat u Guinee zou verlaten wanneer u samen met de smokkelaar per taxi arriveerde aan de internationale luchthaven van Conakry (Gehoor CGVS, p.11).

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen bekering van de Islam naar het Christendom, noch aan de door u daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst. Gezien de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt kunnen zij geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift “*Algemeen Ambtsbericht Guinee (maart 2013)*” en “*Verklaring van priester Oct. B. d.d. 01.02.2014*”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de: “*Schending van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31.12.1980, hierna Vreemdelingenwet); Schending van art. 1A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen d.d. 28.07.1957, goedgekeurd bij Wet van 26.06.1953 (B.S. 4.10.1953, hierna Conventie van Genève); Schending van art. 1 (2° van het Protocol betreffende de Status van vluchtelingen d.d. 31.01.1967, goedgekeurd bij Wet van 27.02.1967 (B.S. 03.05.1969); Schending van art. 3 EVRM*”. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de “*Schending van het algemeen rechtsbeginsel van evenredigheid en proportionaliteit*”.

2.3. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.5. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland, ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd, is dit middel dan ook ongegrond.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de

relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn religieuze overtuiging en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Waar verzoeker *“van oordeel [is] dat niet alle vragen / antwoorden ter gelegenheid van het verhoor correct werden vertaald”*, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf. Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoeker vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker toont *in casu* niet het tegendeel aan.

3.4. Aangezien de beslissing om zich te bekeren een ingrijpende invloed heeft op een persoon en zijn familie en bovendien niet enkel inhoudt dat men toegelaten wordt in de nieuwe religieuze gemeenschap maar ook dat men zich afkeert van zijn oude geloof, kan verwacht worden dat verzoeker zijn bekering en zijn nieuwe religie uitvoerig kan toelichten, te meer gezien zijn vader opriep tot het gebed in de moskee en verzoekers bekering aldus ook een scheiding van het geloof van zijn familie en mogelijks een ernstig conflict met zijn familie betekende, hetgeen verzoeker ook volhoudt, zodat dit een bijzonder grote mate van persoonlijke overtuiging, vastberadenheid en opoffering vergt. Indien verzoeker zich werkelijk wenste te bekeren, dan kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij kan duiden welke rituelen met een bekering gepaard gaan, *quod non*, en dat hij de eerste stappen hiertoe zet door het volgen van catechese, en minstens voortzet in België, *quod non*. Dat verzoeker een ander idee over bekering heeft, neemt niet weg dat hij niet kan duiden hoe een officiële bekering in zijn werk gaat, zodat hier geen interesse in een werkelijke beleving van zijn beweerde geloofsovertuiging uit kan worden afgeleid. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers geloofsovertuiging.

3.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, zijn de graad van kennis en verzoekers beleving van het christendom bijzonder relevant voor het beoordelen van de waarachtigheid van verzoekers geloofsovertuiging en (voornemen tot) bekering. Verzoeker faalt echter op alle punten. Dat verzoeker stelt dat Jezus het nieuwe testament heeft geschreven, dat Judas *“iemand is die hem [Jezus] een dag zou helpen als hij opgepakt is”*, dat Jezus bier in water veranderde, dat Jezus geen vader had, en dat Maria geen relatie had en plots voelde dat zij zwanger was (gehoor p. 17-18), is niet ernstig indien verzoeker werkelijk oprecht geïnteresseerd is in het christendom. Nog daargelaten de interpretatie van het woord ‘kennen’ inzake de discussie rond het oude testament, geeft dit geenszins aan dat verzoeker een *“volleerde christen”* is doch betreffen vermelde zaken feitelijke uitgangspunten en premissen van het christendom. Aldus kan evenmin blijken dat *“Het CGVS vertrekt bij haar beoordeling immers vanuit*

een visie omtrent de beleving van de christelijke leer die zij als de standaard beschouwd, doch houdt niet de minste rekening met de casusspecifieke omstandigheden”.

Dat “verzoeker reeds in het prille begin van zijn conversie zijn land van herkomst is moeten ontvluchten”, verklaart geenszins waarom verzoeker geen elementaire kennis bezit van zijn religieuze overtuiging. Integendeel het adstrueert enkel dat verzoeker zich weinig moeite heeft getroost om zich in het geloof te verdiepen, noch kan dit aantonen dat verzoeker door de deelname aan godsdienstige praktijken kennis opdeed. Dit ondergraaft verder de oprechtheid van zijn religieuze overtuiging, temeer verzoeker na meer dan anderhalf jaar beweerdelijk overtuigd van het christendom, op het moment van het gehoor waarvan reeds meer dan een jaar in België waar hij zich in alle vrijheid had kunnen informeren, alleszins voldoende tijd en gelegenheid heeft gehad om zijn beweerde religie te ontdekken, te beleven en te praktiseren. Dat “verzoeker niet onmiddellijk na zijn aankomst in België en zijn opvang in een asielcentrum initiatief zou hebben genomen om naar de kerk te gaan, is niet geheel onlogisch gezien de traumatische ervaring die het ontvluchten van zijn land van herkomst voor verzoeker is geweest”, is wel degelijk onlogisch nu men van een oprechte gelovige – en zeker van iemand die vlucht om zich te bekeren – kan verwachten dat deze onmiddellijk steun zoekt bij zijn religieuze gemeenschap en geloofsgenoten. Bovendien verklaart dit niet waarom verzoeker tijdens het jaar dat hij in België verbleef, dermate onwetend en foutief zou blijven over het christendom, wat meteen de verklaring van de abt dat verzoeker regelmatig naar de mis gaat, loochent, temeer verzoeker de naam van deze abt niet kent. Verzoekers geloofsovertuiging is dermate onaannemelijk dat ze gefabriceerd voorkomt.

Verzoeker voert evenmin een verweer tegen de vaststellingen inzake de vervolgingsfeiten en zijn reis naar België, zodat deze onverminderd overeind blijven.

3.6. Uit de door verzoeker aangebrachte informatie blijkt dat “De grondwet erkent de vrijheid van godsdienst en overtuiging. Discriminatie of onderscheid op grond van (onder andere) overtuiging is verboden. Guinee kent geen staatsgodsdienst. Zowel Islamitische als christelijke feestdagen worden erkend door de regering en gevierd door de bevolking. Volgens het International Religious Freedom Report 2011 van het US State Department werd er geen melding gemaakt van schending van de vrijheid van godsdienst en overtuiging” en “De verhoudingen tussen de verschillende godsdienstige groepen in Guinee worden ver het algemeen gekenmerkt door verdraagzaamheid. In de politiek speelt geloofsovertuiging geen rol van betekenis. Interreligieuze huwelijken komen voor en worden over het algemeen geaccepteerd.”. Indien hierin tevens wordt gemeld dat er beperkingen zijn op de vrijheid van moslims om zich te bekeren tot een ander geloof en dat het mogelijks kan voorkomen dat de bekering van een moslim tot een ander geloof als maatschappelijk onwenselijk wordt beschouwd, dan kan hieruit niet blijken dat dit andere dan sociale en religieuze gevolgen of oorzaken zijn; immers nergens blijkt dat de religieuze vrijheid niet door de Guineese overheid zou gegarandeerd worden. Verzoeker gaat er dan ook volledig aan voorbij dat zijn bekering, voor zover überhaupt al waarachtig, *quod non*, niet vervolgd wordt door de overheid en hij evenmin aannemelijk maakt geen beroep te kunnen doen op de Guineese autoriteiten, zodat verzoekers probleem in essentie een familiaal en desgevallend strafrechtelijk probleem is. Zelfs indien verzoekers bekering waarachtig was geweest, *quod non*, dan nog komt verzoeker omwille van deze redenen niet in aanmerking voor internationale bescherming.

3.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK